

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Jornada en memòria de l'exili i la deportació

Argelers, 5 de febrer de 2017

Senyores i senyors, és un plaer ser avui aquí, com a presidenta del Parlament de Catalunya, per participar en aquest acte commemoratiu, que s'emmarca en el recentment designat dia nacional de l'exili i la deportació, que té per objectiu recordar els fets del 1939.

Al final de la guerra civil, entre el final de gener i el començament de febrer del 39, prop de mig milió de persones van creuar la frontera francesa. Gran part van ser distribuïdes en camps d'internament al Rosselló. Al primer, el de la platja d'Argelers, s'hi preveia acollir quatre mil persones. En poques setmanes n'acollia vuitanta mil, en condicions molt precàries. Al principi, sense barracons, aigua, serveis d'higiene, alimentació o atenció mèdica.

Els testimonis d'aquells camps coincideixen en la descripció del que hi van trobar: sorra, vent, fred, gana i les consegüents malalties, disenteria, tifus, pneumònia...

El govern francès no havia previst una allau de mig milió de persones en quinze dies, i tampoc va trobar l'ajuda d'altres estats europeus per fer front a aquella situació.

Neus Català, que havia creuat la frontera amb cent vuitanta orfes, explica que en arribar a França hi va trobar dues cares. D'una banda, la dels insults, la dels qui els tractaven com a afamats i bandolers. En paraules seves, "la dreta i alguns dirigents, els mateixos que després van col·laborar amb l'Alemanya nazi, ens consideraven monstres". De l'altra, la cara de la solidaritat, la de persones com les del Socors Roig Internacional, de qui la Neus diu que "ni dormien ni menjaven, ocupades només a preparar tot el menjar que podien per a nosaltres". És la cara

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

també de la maternitat d'Elna, on prop de quatre-centes republicanes van poder donar a llum en condicions apropiades.

Cal recordar aquells fets, aquell "èxode català", com en deia Rovira i Virgili, president del Parlament a l'exili, per preservar i honrar la memòria de totes les persones que el van patir, i per recordar-nos, a tots nosaltres, a la Catalunya d'ara, que els camps de refugiats a les portes d'Europa, els centenars de milers de persones que fugen de països en conflicte, són un mirall del nostre propi exili. Són els nostres pares, els nostres avis, aquells que el 39 van haver de fugir de la guerra. Els hem d'acollir. Els hem d'ajudar.

Moltes gràcies.